

מהתגוננות סטאטית ללוחמה דינאמית

מאת ד. בן-גוריון

מסציאות נרמיה רנאצית (ההד במקור). בתחרשה לשונית והיסטורית עמוקה קבע יאיר את ההבנה בין צורך לאויב (ההדגשה במקור). היטלר הוא צורך היהודים של זנועת ההחרוד של העם היהודי ויש להשתרר מגלות זאת. על כן בעד ההצלה מיד הצורך.

ד"ר י. שייב (אלדר) מספר לנו על לגנולי "המפנה":

ההארגון הצבאי הלאומי שהחל על סף המלחמה להפנות עצמו למלחמה בבריטים נשבר עם המי לוג, ויותר מזה - עם התייצבותו של מקדו דוד רויאל באופן אישי לפעולה בעיראק בשליחות הצבא הבריטי, ועם צו הגיוס לחילי ה"אדגו", לא נותר אלא הגוף הקטן של אנשי יאר. - אולם זה לא הרתע את יאר. מחשבתו המ"דינית העקבית, ראינו הברורה את מצב היהודים באירופה על פי התהום - (כאן מסתיר ד"ר שייב (אלדר) מי הוא שהעמיד את יאר דות אירופה, על פי התהום, ושכח והתעלם ממה שכרע שבעה עמודים לפני כן. מלחמת העולם השנייה היא מלחמת ההשמדה של העם היהודי כפי שהכריז עליה הכרז (שוב היטלר), וד"ר י. שייב (אלדר) מסתיר: "ראינו הברורה את מצב היהודים באירופה על פי התהום ואת פני השלטון הבריטי הציני בניצול מצב זה, הובילה אותו (את אברתם יאיר-שטרן) גם להלן מאיטליה: אט אנשר ח"יה חוזר והייבים גם למצוא קשר עם ברלין עמונה" (ההדגשה שלי - ד. ב. ג.). עוררוהו גבורות-האירופה על פי התהום סוג זה את ד"ר שייב (אלדר), בבואו לדבר על היתר והחובה להתקשר עם היטלר, ובמקום היטלר לא הוא בוחר לדבר על קשר עם ברלין, אבל השם ברלין - כיודע היטלר לתלמידו של יאר-שטרן - אינו נלחם ואינו מתקשר עם שום גוף, כי שום שם בעולם אינו עושה דבר, והוא אינו אלא צירוף אותיות לסמן משהו. שם "ברלין" אינו לוחם ואינו כותב בלית; לוחם וכותב ברית רק שליט ברלין, והשליט שאותו יש לפי דעת ד"ר י. שייב (אלדר) יואיר-שטרן - היתר והחובה להתקשר עם היטלר, המכריז הכרז ושוב לפי עדותו של ד"ר י. שייב (אלדר) כי "המלחמה היא מלחמת ההשמדה של העם היהודי".

תחומים מכריעים: בעקרונות הא"ר דיאיים, במחשבה המדינית, במע"שה המלחמה.

ד"ר י. שייב (אלדר) מספר לנו על לגנולי "המפנה":

הארגון הצבאי הלאומי שהחל על סף המלחמה להפנות עצמו למלחמה בבריטים נשבר עם המי לוג, ויותר מזה - עם התייצבותו של מקדו דוד רויאל באופן אישי לפעולה בעיראק בשליחות הצבא הבריטי, ועם צו הגיוס לחילי ה"אדגו", לא נותר אלא הגוף הקטן של אנשי יאר. - אולם זה לא הרתע את יאר. מחשבתו המ"דינית העקבית, ראינו הברורה את מצב היהודים באירופה על פי התהום - (כאן מסתיר ד"ר שייב (אלדר) מי הוא שהעמיד את יאר דות אירופה, על פי התהום, ושכח והתעלם ממה שכרע שבעה עמודים לפני כן. מלחמת העולם השנייה היא מלחמת ההשמדה של העם היהודי כפי שהכריז עליה הכרז (שוב היטלר), וד"ר י. שייב (אלדר) מסתיר: "ראינו הברורה את מצב היהודים באירופה על פי התהום ואת פני השלטון הבריטי הציני בניצול מצב זה, הובילה אותו (את אברתם יאיר-שטרן) גם להלן מאיטליה: אט אנשר ח"יה חוזר והייבים גם למצוא קשר עם ברלין עמונה" (ההדגשה שלי - ד. ב. ג.). עוררוהו גבורות-האירופה על פי התהום סוג זה את ד"ר שייב (אלדר), בבואו לדבר על היתר והחובה להתקשר עם היטלר, ובמקום היטלר לא הוא בוחר לדבר על קשר עם ברלין, אבל השם ברלין - כיודע היטלר לתלמידו של יאר-שטרן - אינו נלחם ואינו מתקשר עם שום גוף, כי שום שם בעולם אינו עושה דבר, והוא אינו אלא צירוף אותיות לסמן משהו. שם "ברלין" אינו לוחם ואינו כותב בלית; לוחם וכותב ברית רק שליט ברלין, והשליט שאותו יש לפי דעת ד"ר י. שייב (אלדר) יואיר-שטרן - היתר והחובה להתקשר עם היטלר, המכריז הכרז ושוב לפי עדותו של ד"ר י. שייב (אלדר) כי "המלחמה היא מלחמת ההשמדה של העם היהודי".

אבל הציבור הערבי המודולר וה"עין לא נענה להם - והשקט נמשך.

אלם הלחץ המדיני של הערבים מחוץ לא"י נמשך. קולונל ג'וקומב, מאנשי המשדר הערבי של סטורס ולורנס במלחמת-העולם הראשונה, בא בדברים בעיראק עם נציגי הערבים הפלשטינאים ועם חברי ממשלת עיראק להצמיד חלק מצ"א לרשות בריטניה - בתנאי שממשלת המנדט תקום ממשלה עצמאית בא"י, ומהלקות הממשלה יימסרו לפלשטינאים עוד לפני תום המלחמה, ורק הנציב העליון יישאר על כנו עד שנה שנת לאחר סיום המלחמה. מלקולם מקדולנד הסכים לתכנית זו, אלא שקבינת-המלחמה הבריטי דחה זכנית זו ביום 29.8.40 - כנראה, בהשפעתו של צ"ר ציל.

אחרי כשלוש שנים קשר המופתי יחד עם שאר הקיצונים את גורל הערבים עם מדינות הציר הנאצי-פאשיסטי. המופתי פנה להיטלר בסוף 1940, לתת עזרה לערבים להרוס המטרות הציוניות, וזה יבא לידי כך, שהיהודים בעולם, וביחוד היהודים בארצות-הברית של אמריקה, לא יהיה להם ענין לעזר לבריטניה, המופתי הציע לארגן מרד כללי במזרח הירדן ובמערבו, שבו ישתתפו לפחות 10,000 ערבים. המרד יארגן בי סוריה; והאיטלקים נתבקשו למסור למודדים הנשק שקיבלו מהצבא הצרפתי בסוריה, שהיה נאמן למ"ש של ווישי של פאסאן; מרד זה יקשר ידיים של הבריטים בארץ, ובואת יחוק מעמדם של האיטלקים בצפון אפריקה.

קשר עם ברלין עצמה

מחשבות מעין אלה - וזהו הדבר המהמיה והמהפיר ביותר - נולדו גם בקרב הקיצונים שבראשי אנשי אצ"ל, שנהו אחר המנהיגות של אברתם שטרן (יאר), שפילג את אצ"ל וייסד את לה"י (לוחמי הירות ישראל). אבא אחימאיר לא היה יהודי בתלמידיו של ד'בוטניט קי, שראה במוסוליני והיטלר שמות מזהוים, שיש ללכת בי עקבותיהם ולפלג את העם למשן תנועות לאומניות. על כך שלגן עזרה נאמנה של ראש הסידי אברתם שטרן, הרואה גם היום בנסיון להתקשר עם היטלר כמל-המתעוועים השניה למשן המלחמה משוחפת נגד בריטניה דבר שיש להזמנות בו ואינו אלא משעשע על שיתכנית פטריוטית זו נכשלה, ולאח ובריו של ד"ר ישראל שייב (אלדר) ב"סולם" - קונטרס ל"מחשבות מלכות ישראל" שנת 1947, גליון ג' - (ק"מ-ק"מ), סבת-שבת שכתב:

מלחמת העולם הפרוצה באחד בספטמבר קובעת קביעה מחרידה: אחרנו - בין תהלי בית-הסוהר משתנים פני הדברים. מלחמה ע"ל. כה בריטניה עומדת נגד היטלר, סורפת את הקלפים שהיו כבר חזקים וברורים. דוד רויאל (מפקד אצ"ל) מחחיל לפקפק - עם שהורו חברי המפקדה היכוח פרוץ החוצה, רויאל מוכן לקבל את הקו של יאר ומתפטר מראש שות המפקדה. עסקני הצה"ר מתערבים בחילופי מברקים עם אה"ב, שם שחזה ז'בוטניטסקי, והוא המציא בוא של הארגון, מוסרים לו על המתרחש במפקדה. ז'בוטניטסקי פרק על רויאל לשוב לראשות ועל יאר לקבל את מרותו. אכרעם שטרן יאר איננו חייל המקבל מרות בניגוד לדעתו המדינית שהוא עצמאי בה. - חל הפילוג. נעשה המפנה קהשל כדרך המצוינות ל"שחרור מגולה לגאולה. מפנה זה של יאר הוא (ההדגשות במקור) - והמפנה נעשה בשלושה

את "השורה" בנקודת-המוקד של המאבק המדיני, שהביא להקמת המדינה היהודית, ושיבלה את המ"הגנה" בתהליך ההיסטורי המכ"ריע של שיבת היהודים למולדתם. ה"ש"ג ש"ב"י - ואולי ה"ד"ש"ב ב"יתר מבחינת ארגון לוחם - היה הנסיון הקרבי שרכשה ה"הגנה" בימי "המאורעות", כש"צברה מהתגוננות סטאטית מאחורי גדות יעמדות קבועות ללוחמה דינאמית בשדות ובררכים ובמרכזי הכנופיות התוקפניות, בהדרכתו של אורד יונגיס הגיעו יהודיית-המגן לכורש קרבי משוכלל. היהדות הנייחות של כוחות-המגן היהודים הרלל תחילה עם האנגלים, יאח"י כך בלצירתם, אל שטחי התוקפנים הערבים. פעולות אלה הקנו ל"הגנה" הבטחון, כי צעירים יה"דים מעטים, מאיטנים כהלה, מסר גלים לעשות גדולות גם בעמדם נגד כוחות, העולים עליהם במ"פרס הצפוני ונציודם המרובה. עלילת "ההגנה" בגלוייה השונים בימי המאורעות של 1936-1939 שימשו הכשרת "פרודור" לקרבות "המקליון" של מלחמת-הקוממיות בשנת 1948.

ונאמנים היו דברי ברל כנצלסון בימי מלחמת-העולם, כשהיטלר עדין הלך מילא לחיל: שנות המורענויות מילאו הפקיד יחונני גדול בחינוך, וניסיונו זה אפשר יכשיר אותנו לפגוש את הסכנות, - יצאנו ממדרגת שמירה חלקית על חי אדם, על רכוש, על חלקה אדמה; והשמירה נעשתה כללית יותר: אנו צריכים לשמור על העם העברי כארצו, על תקוות ישראל; לא בפרט מישראל לבד מתוקפים עכשיו, כי אם בישראל כולה ועליה, על זכות חייו בארץ וזכות הפלט לאחים ולאחיות אנו צריכים עכשיו להגן.

עלינו להתכונן למערכה ממר שבת - אילו שאלו אותנו ברא"שית, המאורעות" אם נוכל לעמוד נגד הכנופיות ונגד המופתי ונגד הכוחות שמאחוריהם (מוסוליני וד"היטלר) במשך זמן כל-יך רב - לא היינו יודעים לענות בודאות, הרי אנו עומדים, אך המערכה הבאה עלולה להיות ממורכבת יותר וכברה יותר, - צריך שגם הער"בים וגם האנגלים ידעו וירגישו כי כאן יושב כוח אשר לא יתן שיבלעו אותו - כי שבת קשה עורף אנתנו, - מי שכורע תחת המכות הראשונות - אין לו תקנה, אך מי שידע לעמוד על נפשו ולגייס את כל כוחותיו ואת כל קשיית-ערפו זאת אמנתו ב"עצמו ובצדקתו ובעתידו - תקנה לו לעמוד במערכה וגם לנצח".

פנית המופתי להיטלר

ההרס הכללי במשק הערבי, שנגרם בעקבות המהומות, דחף את הערבים להפשי ררכים לחידוש ית"יהם הכלכליים עם היהודים. פני שות בין יהודים וערבים נערים מעורבות נהחדשו ללא כל פחד. המפלגה הערבית והיהודה, שהיו סיפה להתקיים בגלוי, היתה מפ"לגתו של נאשאשיבי, "מפלגת ההג"ה הלאומית", שהודתה בפומבי עם מסורת המלחמה של בריטניה הטיפה להתגייסות הדור הצעיר הערבי למטרה זו. אבל רק בודדים נענו להסעה זו, רבים מהמנהיגים הערבים הקיצוניים, שהגלו יתן תארץ לפני המלחמה, הורשו לחזור ארצה (פרט למופתי) - מדינת שלא יעסקו בכל פעולה מדינית עד תום המלחמה, עם כניסת איטליה למלחמה, ביום 10.6.40, כבעלת-ברית של היטלר ניסו אנשי המופתי להחדש מהומות. ר"א שי כנופיות נשלחו ארצה להמשיך במלחמה נגד הישוב היהודי ונגד מתנגדי המופתי בקרב הערבים -

זמן לא רב אחרי פרוץ המלחמה נפסק בארץ הטיור הערבי, ס"ר מני-התפוררות נתגלו עוד לפני כן. גרמו לכך: פעילות הצבא הכריטי נגד הטיוריסטים, התרכס הכלכלי שהטיור גרם למשק הע"רבי וגם הטיור הערבי הפנימי, ואם כי הערבים ראו ב"ספר הלכ"ן נצחון חשוב לעצמם - לא כולם קיבלו אותו והסתפקו בו. חלק - טפני שעפקו במיצועו. חלק מפני שלא ניתן להם העיקר: שלטון על הארץ. בחלק זה נמצא המופתי פרויטל ושיטתו - ובמידה יור"ע גם המדינות הערביות, המש"לחת הערבית בלונדון דחתה אותו לגמרי, אם כי חלק מסוים במש"לחת, נאשאשיבי וסיעתו, היו בלי כם מרצים ממנו. הנאצים, כמובן, זמכו בהמשכה הטיור, אולם ה"ניגודים הפנימיים בקרב המנהיג הערבי החליטו וערערו את התנופה הטיוריסטית, ומפיון שגם לאחר פרוץ המלחמה המשיכה הממשלה לרדוף אחרי הכנופיות ללא הפוגה וכמה מראשי הטיוריסטים נהרגו. כמה מהם נתפסו ולאחר משפטם העלו לגררים - השתיר בארץ שקט, שנמשך עד גמר המלחמה. הטיור שפרץ ביום 19 באפריל 1936 בא לקצו כחודש ימים לאחר פתיחת מלחמת-העולם השנית, ב"סוף ספטמבר 1939.

בקיפוסה זו - כשלוש שנים וה"צי-ההתרחב הישוב והתעצם על"אף, וגם בגלל, ההתקפות הבלתי-פוסקות מצד שוטניו ותקיפו ה"ערבים, והגורם הראשי העיקרי בכורש עמידתו של הישוב "בהת" עצמותו הכלתי-רפוסקת היה ארגון "ההגנה".

שבעה הישגים

כותב תולדות "ההגנה" מונה בצדק שבעה הישגים חשובים שלה בימי "המאורעות", שנמשכו למע"לה משלוש שנים.

ה"ש"ג ר"א ש"ן - חירות הכ"רת החשיבות החיונית של ארגון "ההגנה" בכל חוגי הישוב, יקדם כל קרב הנערך והדור הצעיר, חוץ מקיפוס קטן של פורשים מיפן (אצ"ל) ובוגרים משמאל (פ.א.פ.), הכירו כל חוגי הישוב תמאורגן בצורך החיוני ובחשיבות הבטחת גינת של ארגון "ההגנה" אח"ד, העומד אך ורק ברשות עצמו ואינו קוק לשלטון זר ואינו תלוי בו, אלא משתלב במערכת התארגנותו הפנימית של הישוב והמרות ה"אומית, שנתלמדה עד הקמת המ"דינה בהנהלת התנועה הציונית.

ה"ש"ג ש"ג - הקמת רשת הנושרות בישובים העברים, ממ"שלת המנדט נאלצה סוף-סוף לה"פיר בזכותו של הישוב לקיים כוח מיון משלו בעשרה גדודים בכל אזורי הישוב, וזכות זו נשמרה גם בימי המאבק המ"דיני ביותר נגד מדיניות "הספר הלבן" ויזה מיון לגלי זה, נוסף על ארגון ה"הגנה" הכלתי-מוכר, נשאר קיים גם בתשע השנים שלאחר פרוץ המלחמה עד קום המדינה, לא ממשלת מלקולם מקדולנד ולא ממשלת ארנסט בווי לא הענו ל"ש"ל זכות כוח-המגן של הישוב - לאחר שהוקם והוכר בימי המא"ר לעוה.

קיפוסה של "משטרת הישובים העבריים" שיהרר במידה רבה את "ההגנה" מדאגת הגנה הישובים הבודדים ותכשיר התמסרותה ל"מפעלי ההשפלה ולמאבק נגד מדיניות "הספר הלבן".

ה"ש"ג ש"ש"י - הסיכת ה"הגנה" מרשת זמים מקומיים, ללא מרות והנהלת ארצית, לארגון ה"זון למרות ופיקוד ארציים, כמג"מה של כינון טטה כללי, המקנה לה דמות של ארגון צבאי ארצי, בזכות המרות הארצית לא נגדרה "ההגנה" בדרך ללא-אחריות ומרר תביהאבירות של שפיכת דמי נקיים, אלא התקדמה לקראת כושר מעולה צבאית, המנחיתה מהלומות אנושות על הכוחות התוקפניים של האויב במרכזיו הוא.

ה"ש"ג ר"ב"י - התקדמות באימוניהם של חברי "ההגנה" מ"חוק הנסיון העשיר, שגרש בכ"עולות משוחטות עם הצבא ושאר כוחות-הבטחון הבריטיים, ופיתוח ענפי-פעולה חדשים בתע"ש, כ"ע"ש ועוד.

אימון צבאי בקיבוצי הכשרה של החלוץ

ה"ש"ג ח"מ"ש"י - קשרים עם חוגי השלטון הפולני, שקרלו על רכישה נשק מעולה וחדיש ל"הג"ה במסדרים שלא היו קיימים מקודם. קשרים אלה גם סייעו להקמת רשת אימונים בקיבוצי הכשרה של "החלוץ" בפולין ול"ארגון התענלה החלוצית, אלמי הלוצים מאומנים אימון בסיסי בני שק יגועו בדרך זו לארץ ומיד הצטרפו לשורות "ההגנה".

ה"ש"ג ש"ש" - כניסתה של "ההגנה" ככוח מנחה בתחומי ה"התיישבות הכובשת ועליה ב"הק"מת ישובי, חומה ומגדל" בימי המאורעות הציאה הכרי "ההגנה" מן העיר ומישובם הכפרי והביאה אותם לשטחים חדשים ובגולות הארץ, שרגל יהודי לא דרכה בהם לפני כן בדורותינו. בפעולות כ"ר בושות אלה הרגישו חברי "ההג"ה" שהם מראיבים למעשה תחומי המולדת העברית, כמו כן ההש"תתפת בארגון עליה ב"העמידה

חסידי-אנגליה ושוואני-אנגליה

הרוב הגדול והמכריע בישוב וכ"עם היהודי קיבל העמדה של ההג"הלה הציונית, שנקבעה בראשיית מלחמת-העולם השנית: לתליחם ב"מדיניות "הספר הלבן", כאילו לא היתה מלחמה בהיטלר, ולסייע למ"ר גוריה של גרמניה הנאצית, כאילו לא היה "הספר הלבן". לעמדה זו שאינה פשטנית ו"מבורה" כעמדת יאיר-שטרן וד"ר י. שייב (אלדר) התנגדו רק שני מיעוטים בישוב: חסידי האנגלים בכל התנאים, וד"ר י. שייב (אלדר) בכל ה"הגנה" וב"הספר הלבן" - במצב הבריטי, וכפי שמספר במ"ר"ח"רות רבה ד"ר י. שייב (אל-דר), גם מפקד אצ"ל בעצמו, דוד רויאל, יצא לפעולה אנטי-גרמנית בעיראק כשליח הצבא הבריטי ב"תיווך האינטליגנס. האצ"ל אף ציוות על אנשיו להתגייס, - כן פעלה קבוצה מסוימת מטעם האצ"ל נגד קומוניסטים, שהיו א"ר זה שעה בעיני בעלות הברית בגרד גיט חמשי, שכן זה היה בימי הסכם ריבנטרו-טולטוב, ר"ישראל פרוצק (חבר אצ"ל) - שהוצא אחר-יך להורג ע"י לה"י - היה בקשר מתמיד עם חבר הקיבוצים - אך שטרן סרב.

משא ומתן ציוני גואל

אבל ד"ר י. שייב (אלדר) מוצא ויחור היסטורי כביכול לקשר עם היטלר, הרעיון של קשר עם צוררי היהודים בגולה לא היה חדש. פתח בו הרצל בניסיעתו אל פלוחה ובי הענתו הפשוטה: שלח את עיבי (משום מה שכת ד"ר י. שייב (אלדר) דוגמה היסטורית קדומה יותר: הראשון שפנה לשליט צר דר היהודים ואמר לו שלח את עמי היה משה רבנו). המאש"ק מה ז'בוטניטסקי בברית עם שליטי פולין ורומניה האנטישמיים, ו"בר"יטניטסקי סרב לבוא במגע עם ג"ר מניה הנאצית, (כאן יודע ד"ר י. שייב (אלדר) לקרוא את הילד שבמו), ואף התבטא שדיו בהסתה נגדו על ההסכם עם פטלורה, אולם אילולורוב לא היסס לעשות את הסכם הטראנספר" עם גרמניה ה"נאצית" להעברת יהודי גרמניה ל"א"י".

ד"ר י. שייב (אלדר) אינו יודע או עושה עצמו כאילו יודע התברל בתכינה מצורך ישראל לשלח את עמי, ובין קשר עם גרמניה הנאצית והיטלר, שהכריז, לפי דב"ר"י שייב עצמו, על מלחמת העולם השנייה עצמה מלחמת השמדה של העם היהודי - לסייע להיטלר לנצח במלחמה זו את אנגליה וכ"ר-ליבריה באירופה, ולמנעו מה"ר ש"ק טמא ומתועב זה מסביר ד"ר י. שייב (אלדר): "קביעת זו של השלטון הבריטי בארץ כשלטון זר ואויב לא באה מתוך התעלמות

הסיסמה של בן-בלח